

КАБІНЕТ КУЛІДЖА МАЄ ВЗЯТИ УЧАСТЬ У ВИБОРЧІЙ КАМПАНІЇ

ВАШІНГТОН, 18 жовтня. — Просто, ведучи кабінет міністрів президента Куліджа має брати участь у теперішній виборчій кампанії, щоб врятувати республіканську партію від ураги контроль над конгресом. Кожен член кабінету обіцяє говорити в кількох місцях.

СВЯТО В ЧЕСТЬ КОСЦЮШКА.

ВАШІНГТОН, 18 жовтня. — Заходами Фонду Косцюшка, польського офіцера, котрий служив в американській революційній армії, відсвятковані ніч вчорашню річницю прийняття його до американської армії. Промови говорив секретар війни Лейон і підсекретар стейту Гру, а їм відповів польський поет Цехановський.

ПРИЗД КОРОЛЕВИ РУМУНІЙ.

ВАШІНГТОН, 18 жовтня. — Кораблем Лавітаном приїхала нині до Нью-Йоркського порту румунська королева Марія. В Нью-Йорку її вітала велика товпа цікавих розваж.

Зайти Марія поїхала до Вашингтону, де прийняв її урядовою представництвом румунського й американського урядів. Заходом так званого „межнародного робітничого комітету оборони“ відбулося в Нью-Йорку на Юніон Сквері віче для протесту проти витання королеви. Віче прийняло резолюцію, в якій протиставляється офіційним рішенням для королеви на тій основі, що в Румунії тепер переслідується всяку свободу слова, думки й організації.

ПРИЗД ВЕЛИКОГО НІМЕЦЬКОГО ФІЛЬМОВОГО АКТОРА ДО АМЕРИКИ.

НЬЮ-Йорк, 18 жовтня. — На німецьких кораблях Альберт Банні приїхав нині з Німеччини широко відомий в Америці німецький фільмовий актор Еміль Янінгс („Дженингс“). Здобув він собі славу великим талантом і невисуною працею. Славився він своєю грою в таких фільмах, як: PASSION, THE LAST LAUGH, VARIETY.

При вступі на американську землю, Янінгс заявив, що він привозить зі собою поздоровлення від німецького уряду, який сподіється, що обр'яє собі краще зрозуміти і вийдувати з близької дружині відносини.

Має він взяти в Америці участь у кількох фільмових штуках.

ЮДЖІН ДЕС НА СМЕРТНІЙ ПОСТЕЛІ.

ШІКАГО, 18 жовтня. — Юджін В. Дес, соціалістичний провідник, лежить смертельно хворий в санаторії в Емігерсті, Іллінойс. Лікарі не роблять великої надії на його выздоровлення. Неудивляючі на нервовий розстрій, погучений з хороброю нирок.

ПОДСІМЕН НА СУДІ ЗА ВІЛНУЮ ЖЕНЩИНИ.

НЬЮ-Йорк, 18 жовтня. — Перед стейтсманським судом повіту Річмонд, у Ст. Джордж, на Стетен Айленді, поставлено нині міського полісмена Антона Пшкосо, обжалованого за вбивство пані Маргарети Соулен дня 4 жовтня минушого року.

Питання прогрібши в канадійській провінції. ТОРОНТО, 18 жовтня. — Вибірці провінції Онтаріо мають голосувати дня 1 грудня над прогрібши в сія провінції. Досі в сія провінції можна було дістати алкоголічного напитуки аніше, ніж алікарське свідоцтво, яке коштувало 2 доларів. Тепер хочуть о те, чи не можна діставати його й без свідоцтва.

ЖІНКА НА СУДІ ЗА ОСЛІПЛЕННЯ МУЖА.

НЬЮ-Йорк, 18 жовтня. — В стейтсманському суді в Брукліні ставлять нині на розправу за осліплення Іздора Мейерсона, колишнього місцевого костюмера, його жінка. Мотивом злочину були божественні ревнії жінчини. Видала вона йому на очі кислоту з електричної батареї, як він спав. Він не позвав її через довгий час, бо осліплення він мусів покинути роботу й златися на жіноче удержання. З часом, однак, вона почала обжаловувати його, що він хоче її зробити те саме, що вона зробила йому. Тоді він пішов на неї в суд.

СТРАЖК І СВОБОДА СЛОВА.

ПАСЕИК, Нью-Джерсі, 18 жовтня. — Місцеве шкільна рада відмовилася дозволити д-рові Норманові Томасові, протестантському проповідникові й соціалістичному провідникові, говорити в одній місцевій публічній школі. Причиною відмови є жива участь Томаса в страйку тьяльняних робітників сей околиці. Том заявив, що поступок шкільної ради обурюючий тому, бо вона дає дозвіл на промову в школах людям з протинької сторони страйку.

БОРЬБА МЕКСИКАЙСЬКИХ ВІСКИ ПРОТИ БАНДИТИВ.

МЕКСИКО, 18 жовтня. — Федеральні війська, що стоять у степі Гереро, напали на банду розбійників, що оперувала в околиці Чіліпан, вбили 7 з них у палн та вбили в битві з втікачів провідника банди.

Наступ федеральних військ на обкопані позиції індіанського племені Яла врятував 12 родичів, захоплених повстанцями. В біжін злинуло кількадецятьох бандитів.

Мексиканський федеральний уряд приказав судам не віддавати маєтків дочерних церков, які уряд признає власністю держави.

РОСКРИВАЄ „ТЕСТАМЕНТ ЛЕНІНА“.

НЬЮ-Йорк, 18 жовтня. — Макс Істмен, американський письменник, виразно комуністичні переконання, помістив у часописі Таймсі довшу статтю про боротьбу в московській комуністичній партії. Істмен розкриває, що Ленін написав „тестамент“, в якому остерігає комуністів перед вступом Сталіна, а підносив як провідника Троцького. Комуністичні провідники держали сей лист у тайні.

АНГЛІЙСЬКЕ НАСЕЛЕННЯ КАНАДИ ЗМЕНШАЄСЯ.

В лютім п. р. народилося у всіх провінціях Канади (включючи Квебек) 11,447 дітей. У самі Квебеку народилося згаданого місяця 6,405 дітей. Малі народженнями було 9,124 хлопців і 2,728 дівчат. Близнюк було 227, і один трійняк. — На відношенні між англійським населенням зменшатилося у всіх провінціях окрім Нового Бронсвіку і Манітоби.

ЯК ЗЕМЛЕВПОРЯДКУЄТЬСЯ СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО УКРАЇНИ.

Широкі землевпорядні роботи було розгорнуто цього року. Всього вдалося за цей рік землевпорядити 2,900,000 гектарів селянських земель. Але, не вважаючи на цю досить значну кількість, план землевпорядних робіт за 25—26 р. не виконано цілком, — не землевпоряджено ще 1 міль гектарів. Щоб не відставати від накресленого плану, Наркомзем наступного року проектує землевпорядні роботи розгорнути в ширших розмірах. 1927 р. буде землевпоряджено 8,600,000 гект. трудових земель. Зокрема сіль відзначити, що землевпорядження, головним чином, зачепить південні степові округи.

Крім землевпорядження селянського господарства буде закінчено землевпорядження колективізаційних фондів України, — 235,000 гектарів.

За приблизними підрахунками наступного року на землевпорядження сільського господарства України доведеться виконати 5,600,000 карб. Щоб допомогти сільській білноті землевпорядкуватися, землевпорядні роботи по господарству землекозомого селянства буде проведено коштом державного бюджету, що потрібватиме 400,000 карб. Крім того населення матиме значну кредиту допомогу на землевпорядження. Всього проектується видати кредитів на 900,000 карб. Значну кількість кредитів буде видано населенню посушливих районів.

Крім землевпорядження 1927 р. буде проведено значне розселення селянських дворів! За планом буде розселено 69,000 дворів. В наслідок його розселення виникне „Нових“ 1,094 оселітків, що кожний з них нараховуватиме 80—80 дворів. Ці розселенські оселітків передбачається гаразд обводити. За дня цього буде споруджено в них 787 господарств.

МЕЛІОРАТИВНІ РОБОТИ В НАСТУПНОМУ РОЦІ.

Наркомземом складено план меліоративних робіт на 26—27 рік. За планом передбачається роботи головним чином по осушенню, зрошенню та лісомеліорації.

Роботи по осушенню проводимуться в округах природонової смуги, як парокорисну значну кількість болот. Передбачається осушити площу в 37,500 гектарів Вираховано, що висушення одного гектара середнім числом коштуватиме 50 карб. 63% вартості всіх робіт провадитимуться за рахунок держави, а решту візьме на себе населення, головним чином робочою силою та матеріалами. Буде зроблено низку культурно-технічних заходів для осушення площі в районі Дніпровських плавень.

Вартість робіт по висушенню обрховується 1.8 мільона карбованців.

Зрошення провадитимуться на певних ділянках самих посушливих округ. Передбачається провести зрошення на 1,900 гектарах. Ця площа приїхав приблизно на 4,000 год. сподарств. Роботи по зрошенню провадитимуться головним чином в долинах невеликих річок. На зрошення буде витрачено 400,000 карб. На 60% вартості зрошення державою буде видано короткотермінові позички.

Що до лісомеліоративних робіт, то в наступному році передбачається зміцнити 20 балок з площею 19.5 тисяч гектарів (проти 13.9 тис. гект. в минулому році). Лісомеліоративні роботи провадитимуться земельними громадами, товариствами та окремими особами за керуванням лісомеліоративного апарату Наркомзему.

Передбачається організувати 250 нових меліоративних товариств, що разом з існуючими дасть сітку в 1095 товариств. На лісомеліоративні роботи буде відпущено 3.3 міль карб.

З ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ МАРКСИЗМУ.

Історичний відділ Українського Інституту Марксизму в Харкові, що має своїм завданням вивчення з марксистського погляду минулими української, стоїть зараз перед завданням зібрати матеріали по політичній та культурній історії України. Мається вже необхідні фонди за дня того, щоб закуповувати необхідні видання, різно-ж і архівні матеріали, що стосуються то галузі, особливо-ж видання, що виходили за кордоном після завою 1876 року.

УКРАЇНСЬКІ ПИСЬМЕННИКИ АБО РОСІЙСЬКОМУ МОВОЮ.

Протягом літа лєнінградське видання „Пробор“ з надання українського вступило в серію „Вибірочка для всіх“ яку книжко українських письменників: Івана Франка, Володимира Винниченка, Олексія Досвітського, Петра Пачу, Олексія Сатисаренка і Івана Сенченка.

УКРАЇНА ПО СІБІРСЬКИХ КУТРАХ.

Історико-культурний відділ музею Тобольської Півночі збирається взяти за встановлення впливу українських культурних сил на життя Тульської, дослідити пробування історичних ділчів України на засади на Півночі. Праці його будуть уміщені в українських газетах і журналах.

На горі, на Завальному кладовищі в Тобольську, кількадесят сажнів від головного входу, по алеї, що йде до церкви, ступнів 10 умію від дерев'яного пішоходу, під березами — висока могила, вкрита густим високим дерном, яко зеленим і свіжким. На могилі зазеленіли хуст, помальований під березу, на ній маленький металічний вінок. На залізній таблиці, прибитій до хреста, чорними літерами по білому поділі написано: „Павел Арсеневич Грабовський. Малорусський поет. Род. в 1864 г. Умер 29. нов. 1902 г.“

Над шість таблицю по хресту чорним відбитком зроблено напис: „Український поет“; і дає підпис: „25/VIII.18 р. В. Сев“.

Грабовський був на засади в Тобольську. Минуло 16 років з дня його смерті і тільки тоді невідомий „В. С.—а“ поправив напис на могилі поетові.

Згаданий вже завідуючий істор.-культ. відділом музей збирає матеріали до біографії Грабовського і про пробування його на засади. Частину цих матеріалів через якийсь час буде прислано до „Вісця“.

СПОЖИВЧА КООПЕРАЦІЯ УКРАЇНИ В НАСТУПНОМУ РОЦІ.

Закінчилася торговельна нарада представників української споживчої кооперції. Народа затвердила об'єкти споживчих товариств на наступний рік в розмірі 470 міль карб., цеб то на 53% більше, ніж цього року. Об'єкт раїслюнок в 320 міль карб. проти 226 міль карб. цього року, цеб то більше на 45%. Об'єкт Вукопелітків затверджено в розмірі 210 міль карб. Кількість сільських споживчих товариств на Україні буде доведено до 8,800 проти 7,600 цього року. За даними Вукопелітків сільські споживчі товариства наступного року мають охопити потреби селянства в товарах на 67% проти 45% цього року.

Для здійснення завдання об'єкта нарада визнає за потрібне прискорити складання генеральних договорів і намагатися, щоб постачання товариств споживкооперції за складаннями раніше договорів такою жоб було прискорено та поширено.

ОХОРОНА МОГІЛНИ КОМПОЗИТОРА НІЩІНСЬКОГО.

В Ворошилові, Тьверської райони, знаходиться могила відомого українського композитора, Ніщінського, в огороді на те, що за цю могилою нема належного догляду, президія Охоронкоуму ухвалила за пропонування місцевій владі побудувати вкоропування та охорону могили.

КЛОПОТИ З ПРОДАЖЕМ НІМЕЦЬКИХ РЕПАРАЦІЙНИХ БОНДІВ

ЛОНДОН, 18 жовтня. — Бритійський уряд повідомив правительство Франції, що він має сумнів щодо того, щоб вже тепер можна було перепродати німецькі залізничні бонди, про які була мова в розмові Ерлінда з Штрессманом в Тоарі. Подано, що англійський уряд засигнув передом інформації в тій справі в передових лондонських банкірів, які різном сумніваються в успіх цієї трансакції.

Подібні становище займає мабут Рін, а може й Брюссель. А Америка, як подає кореспондент з Лондону, може хіба бути влячча Англій, що вона вирічула її з неприємного становища. Бо супроти того, що Франція не ратифікувала досі договір, Америка не згодилася би на ведення інших фінансових трансакцій, які мали би на цілі ратувати Францію.

АМЕРИКА ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ВІЙНИ ТАЗАМІ.

ЖЕНЕВА, 18 жовтня. — Американська делегація, яка бере участь в нарадах військового комітету підготовчої розпорядної конференції, запропонував проти французької пропозиції, яка пропонує санкції проти тих, що нарушують угоду що до війни трілітійними пазями. Америка не годиться, щоб проти винних виступали тільки формули: зуб за зуб і карати їх тими самими способами, якими вони порушили угоду. Французи домогалися, щоб всі наші підписали угоду, якою зобов'язується до газового, воздушного наступу на ту країну, яка порушить угоду. Нема сумнів, що та формула звернена головно проти Німеччини, бо там найбільше розвинений хемічний промисл.

ЯПОНСЬКІ ФАРМЕРИ ОРГАНІЗУЮТЬСЯ.

ТОКІО, 18 жовтня. — В Японії вступив на поле політичної боротьби новий фактор. С ним щойно заснована фермерська організація Ніппон Номінто. На основаних зборах партії було 800 делегатів, які репрезентували 106,000 фермерів і тих, що не мають власної землі, а її піднаймають. До організації думають вони включити принаймні 4,000,000 фермерів, та вибрати при найбільших виборах вже своїх заступників до парламенту. Їх платформа домагається: національного господарства до аграрних продуктів, покелі при управлі землі, поліпшення заробітної плати, звичених податків, права страйку, признання юнії і т. д.

Цей крок фермерів викликає велике звивання, бо вони досі були дрімчучо і визискуваною масою. Наалотсь, що уряд буде всіма силами спиняти розвії той партії.

МИССІС ВОКЕР У ПРЕЗИДЕНТА ГІДЕНБУРГА.

БЕРЛІН, 18 жовтня. — Миссис Вокер, жінка Нью-Йоркського мейора, яка приїхала до Німеччини, щоб бути хрестоматією для нового корабля ліній Гамбург-Амерікан Лайн, змовила офіційну візиту президенту Гіденбургові. Вона була в той спосіб першою жінкою, яку прийняв німецький президент в офіційній формі.

Миссис Вокер не могла по тій нахвалити Гіденбурга за його галантне поведення. Вона заявила, що він є геніальною прістаті людиною, великий джентельмен з дуже вдаленим способом поведінки, чого вона по старім жоніру не наліцвала. Коли вона приблизилася до президента, він підійшов до неї і прощавує її в руку. Ніхто а не, каже Миссис Вокер, навіть не припустив би, щоб шість подібного міг зробити президент Куліджа, але європейський спосіб є прямо чаруючий.

Президент Гіденбург підійшов до неї гостинно і хрестив корабля буде новим вузлом, який зближить оба народи, а Миссис Вокер заявила, що нема що більше зближувати, бо відносини між американським і німецьким народами є й без того вже дуже сердечні.

КАРОЛЬ МАБУЄ ПОВЕРНЕ ДО РУМУНІЙ.

ВІДЕНЬ, 18 жовтня. — Румунська королева Марія заявила, що її син Кароль, що був змушений зрештитувати з права до престоло, також збудувати і буде мусів покутувати. Нині тоді знає він румунська преса писи незалежно про скорий поверот Кароля до Румунії. Теперішній прем'єр і лідерів каміарки, кромі батька, який тяжко хворий і хотів би дозволити повероту сина.

ЯК ГЛЯДЯТЬ АНГЛІЙЦІ НА ПРИЙМТТЄ КОРОЛЕВИ МАРІЇ В АМЕРИЦІ.

ЛОНДОН, 18 жовтня. — Англійська преса розшичується досить широко про те, що пишуть американські лєнітаторські часописи про особу і побут румунської королеви Марії та про трюхи галузючої собі, опущеної з сарказмом той жовтні, який той викликає королева.

СВОЄЮ КРОВОЮ СПАСАВ МНОГИМ ЖИТТЯ.

ПАРИЖ, 18 серпня. — Раймунда Бріє, літ 26, дітяк хрест Почесного Лєгіону, найвідоміше французське відзначення, за те, що даром 100 разів давав по кварти своїм крові для трансфузії для тяжко хворих.

Корпораційте з нагоди ТЕПЕР БЕЗ ВСТУПНОЇ ОПЛАТИ ПРИМАЄСЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВСТУПАЙТЕ СЕБІ

З українського життя в Америці.

НЮАРК, Н. ДЖ.
Що чувати на рідній землі.

Віце, скликане українською Преса. Церквою, відбулося в церковній залі в неділю 10-го жовтня при великій здвиганні доповіді. Предсідателем г-р П. Ковальчук у своїй вступній промові пояснив збірним цілі віда і на першому бесідника покликав проф. В. Кузіва, котрий недавно прибув з Галичини і з Великої України. Проф. В. Кузіва реферував на тему „Внутрішня Революція на Україні“. У своїм рефераті представив неутрачено стан політичний, економічний і релігійний на Україні, як рівнож і в Галичині. В Галичині — говорив бесідник — мається майже так, як колись. Всюди переслідування, бідність і неспокій. З Волиня д. В. Кузіва віннік прикрі враження, бо край там бідніший і слабший там прояв українського життя. Зате, на його думку, на Україні зроблено дуже багато на полі українства. На місці російських наліпів, по школах, банках, театрах, скляних і т. д. є українські написи. В школах є уродавою мовою українська мова, — а у вкращих школах є великий брак українських професорів.

Большевими, котрі розстрілювали перед тим тих, що вбились в українські сорочки, десь мусили погодитися з великим українським рухом і завести українізацію. Нині опоро українського руху не в Галичині, але Україна є силою свого народу. Фільварки на Україні щасливі. Відбрано землі від панів і роздано селянам, однак се багато не помогло, бо заля браку промислу і кредиту селяне і робітники знаходяться в прикрім положенню. Внутрішня революція переводиться по всіх територіях України. Як саме користі і шкоди принесе революція?

Користі: 1) Повалення старшого царського режиму. 2) Нішнее старої церкви, що була підпорою царів. 3) Українізація. 4) Уряд поставив ідею, що

рідний народний рух, дивитися правді в очі, висунути боротьбу отверто і ясно та боротися аж до повної побди. Тут можна ще зробити, бо прикро на Україні не тільки скликувати віч, організувати товариства, клуби. Там народ не думає свободі і козмі прийшов цар назвав, то при помочи старої церкви заведе віч українського руху. Мусимо знати, говорив далше, що революція, має найбільш шкідливо: є в серці людий; тому нам потреба відшукати, а нею і створити таку церкву, що буде скликати українського народу. При цьому являв за нашої історії та з історії других народів, як вони вели боротьбу за тим, щоб церква служила своему народові і не ворогам. Вказав на Христа, котрий перелав найбільш духовну революцію, а дял да Німеччину, Англію та на інші краї, як рівнож і на територію боротьбу нашого народу, яка поствала в краю і в Америці. Нам Українцям не по дорозі з Римом. Як католицькому церквою на наш народ не буде згоди. Украинці мусять створити свою національну церкву для служення українському народові, а не його національним ворогам.

М. Паньків, секр.

ДЕТРОЙТ, МИШ.

Хто не любить нашого Камеяра.

Хочу поділитися з другими коритими увагами, які приходять мені на думку з нагоди віча, яке відбулося в нас дня 10 жовтня.

Про саме віче, яке відбулося в справі культу Івана Франка і протесту проти рутенської конкордату, говорити не буду, бо зайв подавати секретарі, але тільки піднесу деякі уваги.

Розумію, як польська поліція розганяє народні віча в Галичині, як московська чревічачка не дає нам змоги стати на ноги, але щоби тут на вітній землі Вашингтона знайшлася така людина, що не хочуть допустити до віча в таких важних національних справах — Бо от у нас зійшлося народу тьма тьмenna. Всі хотіли почувати про те, що зі болять. А тут, як тільки представителі відчинили віче, здійнявся крик і шум, немаче яка орда татарська наїхала на нашу землю. Та це не була орда, ні війна, ні воєнники; це гетьманські і Гетманські таке ревів. Треба було їх аж за карк брати та з салі вислати. Шесте тільки, що наш народ, яке поступило, що не дав себе застрашити. Во всі остали на місцях і терпеливо ждали кінця. Нікого не вишло з залі, а тільки ті, що їх викинули, вернули і стоїли при дверях.

От до чого доведє гетьманська ідея в Америці. До чого доведє д-р Назарук і спісок Богачевський з своїм едико Волатем. Та нема ради. Треба тут ідею гнати віч за буквою, як виганяли її в Детройті, бо нішої ради нема. Це же не ідея, це змачінале помогінство, яке не хоче навіть вислухати слова про Франка, яке не схильно голосу навіть перед його гетман, а готове на всякий розбій, щоби тільки ругувати престиж державного генерала в Європі, а тут епископа Богачевського і його дорадника д-ра Назарука.

Та наряд прозрів і бачить, що нам не треба тепер ніяких гетьманів, а тільки праці і організації, сили і завзяті і неустачні боротьби з ворогами аж до побди.

Петро Лобур, член 292 від. У. Н. С. і б. стар. стрілець У. Г. Армії.

ПОЗІР! — УКРАЇНЦІ МІСТА ПРОВІДЕНСЬ ОКОЛИЦІ!

ЗАХОДОМ УКР. ТОВАРИШТІВ І ПАРОХІ — урочисто —

В НЕДІЛЮ, 24. ЖОВТНЯ 1926 В UNITY HALL, 109 Potter Ave., corner Ocean St., South Providence, R. I.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

в пам'яті 15-літньої роковини смерті нашого великого Гетьманця ІВАНА ФРАНКА.

Початок свята о 2-ій полов. До участі запрошуються всі Хвалени Товариства, Сестричухи, Клуби, Дарючі і всі інші України з Провіденс, Бунсакет, Менвіа, Сейфрел Фолс, Кромптон, Тонтон і Фол Ривер. 244 Комітет.

Гірко було бачити, як змінилось лице Малоти, як очинділишть намалювалась на чертах котрі ніколи нічого не відбивали, окрім зіврства.

Цар засміявся.

— Ні за що тратити ні тебе ні сина твоєї! — сказав він, — Максим правий!

— Що ти, государю? — скрикнув Малота: — як Максим правий? — і радісне здивування його вирозлоло май гупим усміхом, але він в тій хвилині снес, бо йому яовидилось, що цар з ним робить собі лютя жарти.

Ті бистрі переїми на лиці Малоти були так незвичайні, що цар, дивлячись на нього, знов став сміятися.

— Максим правий, — повторив він в кінці, приймачи свій перший поважний вид, — я поспішаю. Сего бути не може, щоби Сербський волюно волею що-небудь скотив против мене! Тільки у Микиту тебе тереться дурдоцькою дитиною. Я давши доброго бовина? Мені добрий суд. Се він, окаянік, — продовжав цар, обб'їтавшись до Грязнова та до Бармаковича, — се ви, прозвілі підбиваєте мене до війни з вами. Треба було змичити моего доброго бовина? Чого стоїте, зирні Бікитя, останюві, казні! Та ні, не хотіли! За п'яною Уде бачу, алетіна з него голова! Ви всі запалите мені за кров Івана!

— Не піду, государю, — сказав Годунов, вертаючись до світані. — Я вказав погодити з трагичним Сербському. Ласці нема границі, а я знаю, що ти мидосердний, що ніколи

засудиш і простиши винного. Тільки вже Сербський поклав голову на кобичку, палав знівши кафан і засклавши руками, від твого царського приказу!

Лице Івана прояснилось.

— Борсье, — сказав він, — ходи сюда, добрий слуго мій. Ти сдін знаеш мое сердце. Ти оди знаеш, що я кров проливаю не задля Гірашки, а щоби зраду, викоринити. Ти мене не вважаєш за людопада. Ходи сюда Федоровичу, я обліму тебе.

Годунов поклонився. Цар-поцарування його в голову.

— Ходи ти ти, Максиме, я тоби позволю поцитувати руку мою. Хліб-сіль їди, а правду рій! Так і на далі робити. Видати йому три сорочкиві соболів на кожух!

Максим поклонився до землі і поцитував царську руку.

— Скільки ти береш у рік? — спитав Іван.

— Стільки, що звичайній рядовий волею, государю.

— У я знаю тебе з старини, мене любили! Буде собі їти їди і вояки любили! Старини! Та собі, бачи, став на звінці, говорив, говорив сміливо, проси чого хочеш.

— Государю! Не заслукаж я на твою велику ласку, негідний я одже бовина, і старші знають від мене. О одлю проше, государю: пішли мене, воявати з Литвою, пішли в Лівонську воєводу. Або, государю, на Рязань пішли, Татар валити!

Щось немое підозріне виразилось в очах Івана.

— Що тоби так воярати заохотилось, молодечко? Не обрідило життя сободське?

— Обрідло, государю.

— Що так? — спитав Іван.

— Заслуживши, государю, — сказав Годунов, — я не хотів бути воякою, а хотів бути вояком.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

— А що ж ти хотів? — спитав Іван.

— Хотів бути вояком, государю, — сказав Годунов, — я хотів бути вояком, а не воякою.

